

The Constitution of Iran and Three Historic Deceptions

The term “Constitution” has a 2,500-year history in Iranian culture, with the Cyrus Cylinder serving as strong evidence of this heritage.

However, in the past 1,400 years, every time the Iranian people have sought to establish a new law and replace a dictatorial system, the result has been tragic and destructive.

First — About 1,400 years ago, Iranians — weary of the rapid changes of kings, the weakness of young monarchs, the domination of Zoroastrian clergy, and the century-long wars with the Romans — were searching for a savior.

Salman-e-Mazdaki, who had fled the massacre under Khosrow Anushirvan and was living under the protection of the Jews in Medina, sent the Meccan verses of Quran to Iran, proclaiming the coming of “another Messiah” to the Iranians, especially to the Daylamite Army.

When the Iranians, without resistance, seated him on the imperial throne in Ctesiphon, the “law” in Iran took the form of Medinan Surahs of the Quran.

Second — During the Constitutional Revolution, about 120 years ago, through the sacrifices of its heroes, the people of Iran finally compelled Mozaffar al-Din Shah in June 1906 to sign the Constitutional Decree, establish a parliament, and draft a parliamentary statute.

Yet nine months later, the courtiers and clerics wrote the main articles of the constitution, and Iran once again fell into a new kind of modern dictatorship.

Third — In 1978–1979, the first mass demonstration of several thousand people took place, marching from Tajrish toward Hosseiniyeh Ershad.

Across a large banner that stretched the full width of old Shemiran Street (now Shariati Avenue), Sahabi and Bazargan were holding the two ends, and on it was written:

“Independence, Freedom, Constitution.”

But SAVAK, the Shah, and the British — with the endorsement of Sabeti, who later admitted, “Khomeini was our own creation” — through deception and manipulation, which can be clearly seen in Khomeini’s speeches and writings in Paris and after his return to Iran until the April 1st referendum, replaced the Constituent Assembly with the Assembly of Experts.

After the death of Ayatollah Taleghani on September 16, 1979, and following the events of September 19, Article 5 — the rule of the jurist (Velayat-e Faqih) — was inserted into the constitution.

Nevertheless, the Iranian people — especially the Kurds — opposed this constitution.

Khomeini sent Khalkhali and other executioners (AhmadiNejad) to Kurdistan and ordered all armed forces to move there, even declaring: “Let the Navy go too.”

The massacres in Kurdistan, and the photographs of the executions, drew worldwide attention; one of those photos even won the Pulitzer Prize.

The Iranian people’s struggle against this constitution has now entered its 46th year.

These protests — remembered from the Green Movement, the Statement of the Fourteen in June 2019 calling for constitutional change, and the massacre of November 2019 — reached their climax with the “Woman, Life, Freedom” revolution following the killing of Mahsa Amini.

This revolution is, at its core, a protest against Article 5 (the rule of the jurist) and Article 8 (enjoining the good) of the constitution.

Unfortunately, two opposition groups abroad — both largely influenced or supported by the intelligence circles linked to Rafsanjani — have, through manipulative media games, overshadowed this genuine people’s movement.

If these two factions remain silent, the Iranian diaspora could unite under the single banner of “Change the Constitution” and become a driving force for the internal movement for constitutional change.

There is, however, reason for optimism: recently, a statement signed by 800 individuals, including 180 university professors and Mousavi, who remains under house arrest, was released.

A week later, 17 prominent women, including Nasrin Sotoudeh and Narges Mohammadi, signed another declaration calling for a Constituent Assembly and a new constitution.

Outside Iran, many may agree with this statement from Cyrus Force America:

No country in the world seeks a regime change in Iran —

especially not Israel, the European nations, the Arab states, Turkey, Russia, or China —

because all of them find their interests best served in maintaining the current situation: a poor and weakened Iran ruled by corrupt and crisis-creating leaders.

Cyrus Force America, which operates inside Iran under the name Followers of Cyrus, believes that only the United States government can set the movement for constitutional change in motion — provided that the anti-terrorist provisions explicitly written in eight articles of Iran's current constitution take precedence over the interests of the Military-Industrial Complex, which supports the clerical regime through its business in crisis.

Within Cyrus Force, our work in the United States is focused solely on two objectives:

Delivering a five-minute speech in the U.S. Senate — or by the President — to expose and publicize the eight terroristic clauses of the Islamic Republic's constitution.

Implementing targeted and smart sanctions against the thieves and plunderers of Iran's national wealth.

If these two measures are pursued seriously, our mission will be accomplished.

To illustrate the essence of this mission, it is worth recalling a historic phrase.

In the 1992 U.S. presidential election, Bill Clinton's campaign slogan became a lasting proverb:

It's the economy, stupid!

A simple yet powerful reminder that people care most about bread and livelihood, not empty slogans.

In those same years, Khomeini famously said: "Economics is for donkeys."

Today, after forty years, we are all witnesses to how that contemptuous view of the economy has brought the nation to ruin.

Perhaps it is time we said, with the same Clintonian irony:

It's the Constitution stupid!

Because as long as this anti-freedom, anti-justice Islamic Constitution of Iran remains in place, no reform in economics or politics is possible.

This constitution is the root of all crises.

With hope for the victory of the Iranian nation.

Cyrus Force America – Followers of Cyrus in Iran

www.cyrusforce.org

قانون اساسی و سه فریب تاریخی

لغت «قانون اساسی» در فرهنگ ایرانی سابقه‌ای دو هزار و پانصدساله دارد و لوح کوروش سند قابل‌توجهی برای این ادعاست

اما در هزار و چهارصد سال گذشته، سه بار که مردم ایران در پی وضع قانونی نو و تغییر نظام دیکتاتوری برآمده‌اند، هر سه بار نتیجه‌ای تلخ و ویران‌کننده نصیبشان شده است

اول — حدود هزار و چهارصد سال پیش، ایرانیان که از تغییرات پی‌درپی شاهان، از ضعف شاهان جوان و از حکومت روحانیون زرتشتی و نیز از جنگ‌های طولانی با رومیان خسته بودند و به دنبال ناجی می‌گشتند، سلمان مزدکی که از قتل‌عام در زمان انوشیروان گریخته و در پناه یهودیان مدینه زندگی می‌کرد، با فرستادن سوره‌های مکی به ایران، نوید آمدن «مسیحی دیگر» را به ایرانیان — به‌ویژه سپاه دیلمیان — داد

وقتی ایرانیان بدون مقاومت او را در مدائن بر تخت شاهنشاهی نشاندند، «قانون» در ایران شکل سوره‌های مدنی به خود گرفت

دوم — در انقلاب مشروطه، حدود ۱۲۰ سال پیش، با از خودگذشتگی قهرمانان مشروطه، مردم ایران بالاخره در خرداد ۱۲۸۵ مظفرالدین‌شاه را وادار به امضای فرمان مشروطه و تشکیل مجلس و تدوین نظام‌نامهٔ مجلس کردند

اما نه ماه بعد، درباریان و روحانیون کلیات قانون اساسی را نوشتند و ایران دوباره گرفتار دیکتاتوری نوین شد

سوم — در سال‌های ۱۳۵۶ و ۱۳۵۷، نخستین راهپیمایی چند هزار نفری از تجریش تا حسینییه ارشاد برگزار شد

بر بنری بزرگ به طول عرض خیابان شمران (شریعتی کنونی)، سحابی و بازرگان دو سوی بنر را گرفته بودند و روی آن نوشته شده بود

«استقلال، آزادی، قانون اساسی»

اما ساواک، شاه و انگلیس، با تأیید ثابتی — که خود گفته است: «خمینی را ما خودمان کردیم خمینی» — و با حيله‌ها و نیرنگ‌هایی که در گفته‌ها و نوشته‌های خمینی در پاریس و پس از بازگشت او به ایران تا فروردین ۱۳۵۸ مشهود است، به‌جای تشکیل مجلس مؤسسان، «مجلس خبرگان» را جایگزین کردند

پس از مرگ آیت‌الله طالقانی در ۲۵ شهریور و در پی وقایع ۲۸ شهریور ۱۳۵۸، اصل ولایت فقیه در قانون اساسی گنجانده شد

با این حال، مردم ایران — به‌ویژه مردم کردستان — به این قانون اساسی معترض بودند. خمینی، خلخالی و دیگران را به کردستان فرستاد و دستور داد همهٔ نیروهای نظامی به آنجا اعزام شوند، حتی گفت: نیروی دریایی هم بره

کشتار کردستان و عکس‌های تیرباران مردم بازتاب جهانی یافت و یکی از آن تصاویر، برندهٔ جایزهٔ پولیتزر شد

اعتراضات مردم ایران به قانون اساسی اکنون وارد چهل و ششمین سال خود شده است

این اعتراض‌ها که در جنبش سبز و نیز در خرداد ۱۳۹۸ با بیانیهٔ چهارده تن برای تغییر قانون اساسی و سپس در کشتار آبان ۱۳۹۸ در ذهن مردم ماندگار شد، با انقلاب «زن، زندگی، آزادی» و قتل مهسا امینی به اوج خود رسید

این انقلاب، اعتراضی است نسبت به اصل پنجم (ولایت فقیه) و اصل هشتم (امر به معروف) قانون اساسی

اما در خارج از ایران، دو گروه از اپوزیسیون که بیشتر مورد حمایت حلقه‌های اطلاعاتی نزدیک به رفسنجانی بوده‌اند، با بازی‌های رسانه‌ای گوناگون، این جنبش مردمی را تحت‌الشعاع قرار داده‌اند

اگر این گروه‌ها خاموش شوند، دیاسپورای ایرانی در خارج می‌تواند با شعار «تغییر قانون اساسی» متحد شود و به نیروی محرکه‌ای برای جنبش داخلی تبدیل گردد

امیدبخش آن است که اخیراً بیانیه‌ای از سوی هشتصد نفر — شامل ۱۸۰ استاد دانشگاه و همچنین موسوی در حصر — منتشر شد، و تنها یک هفته بعد، ۱۷ زن سرشناس از جمله نسرین ستوده و نرگس محمدی، بیانیه‌ای برای تشکیل مجلس مؤسسان و تغییر قانون اساسی امضا کردند

در خارج از ایران نیز شاید بسیاری با این جمله از بیانیه‌ی سایروس فورس آمریکا هم‌عقیده باشند

هیچ کشوری در جهان خواهان تغییر رژیم ایران نیست؛

به ویژه اسرائیل، کشورهای اروپایی، کشورهای عربی، ترکیه، روسیه و چین،

— زیرا همه‌ی آن‌ها منافع خود را در تداوم وضع موجود می‌بینند

در ایرانی فقیر و ضعیف که تحت حکومت رهبرانی فاسد و بحران‌آفرین قرار دارد

سایروس فورس آمریکا — که در داخل ایران با نام «پیروان کوروش» فعالیت می‌کند —

معتقد است تنها دولت ایالات متحده می‌تواند این جنبش تغییر قانون اساسی را به حرکت

درآورد، به شرط آن‌که منافع ضد تروریستی مندرج در هشت بند مشخص قانون اساسی

جمهوری اسلامی، بر منافع کمپلکس صنایع نظامی پشتیبان رژیم آخوندی غلبه یابد

در سایروس فورس، ما فعالیت خود را در آمریکا فقط بر دو هدف متمرکز کرده‌ایم

اول - ارائه‌ی یک سخنرانی پنج‌دقیقه‌ای در سنای آمریکا — یا از زبان رئیس‌جمهور — که

در آن هشت بند تروریستی قانون اساسی جمهوری اسلامی معرفی و افشا شود

دوم - اعمال تحریم‌های هوشمندانه و هدفمند علیه دزدان و غارتگران ثروت ملی ایران
اگر این دو اقدام عملی شوند، مأموریت ما تحقق خواهد یافت
برای درک بهتر اهمیت موضوع، یادآوری یک نکته تاریخی خالی از لطف نیست
در انتخابات سال ۱۹۹۲ در آمریکا، شعار انتخاباتی بیل کلینتون به ضرب‌المثلی ماندگار
تبدیل شد

It's the economy, stupid!

یعنی مسئله اصلی اقتصاد است، احمق

شعاری ساده اما تأثیرگذار که نشان داد مردم پیش از هر چیز، نان و معیشت می‌خواهند، نه
شعار

در همان دوران، در ایران جمله‌ای از خمینی رواج یافت: اقتصاد مال خَر
امروز، پس از چهار دهه، شاهدیم که این نگاه تحقیرآمیز به اقتصاد، کشور را به چه فلاکتی
کشانده است

شاید وقت آن رسیده که با همان طنز کلینتونی بگوییم

قانون اساسی مال خَر

زیرا تا زمانی که این قانون ضد آزادی و ضد عدالت پابرجاست، هیچ اصلاحی در اقتصاد
و سیاست ممکن نخواهد بود

این قانون، ریشه همه بحران‌هاست

به امید پیروزی ملت ایران

سایروس فورس آمریکا – پیروان کوروش ایران

www.cyrusforce.org